

Plac Politechniki

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Południowe

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy określające

Rok utworzenia nazwy: 1902

Opis

Stoi przy nim gmach Politechniki Warszawskiej.

Ciekawostki

Powstał ok. 1770 jako jeden z placów gwiazdzistych. Nazwę nadano w 1902 kiedy powstała Politechnika, wtedy uregulowano plac. Nie miał nazwy, choć potocznie zwano go pl. Politechniki. Zabudowano go na pocz. XX w. i urządzono tu pętlę tramwajową. W 1948 nadano mu nazwę pl. Jedności Robotniczej na cześć I Kongresu PZPR w gmachu Politechniki, nazwa obowiązywała do 1990.

Stan obecny:

Nr 1: Politechnika Warszawska. Powstała w latach 1899-1901 wg proj. Stefana Szyllera i attyką dzieła Piusa Welońskiego i Zygmunta Langmana. Politechnika powstała z e Szkoły Przygotowawczej do Instytutu Politechnicznego, założonego przez Stanisława Staszica w pałacu Czapskich na Krakowskim Przedmieściu. Działała ona w latach 1825-1831, zamknięta przez władze carskie po powstaniu listopadowym. Kiedy budowano tu budynek szkoły, powstał również Warszawski Instytut Politechniczny im. Mikołaja II. Szkoła istniała do 1905, do wybuchu strajku studentów, walczących o wykłady po polsku. Aż do opuszczenia Warszawy przez Rosjan uczelnia była bojkotowana. 15.11.1915 otwarto uczelnię. W 1920 w auli, mieściło się dowództwo wojsk polskich podczas Bitwy Warszawskiej. 15.12.1948 odbył się tu kongres zjednoczeniowy PPR i PPS, z którego powstała PZPR. Na pamiątkę tego wydarzenia plac nosił w latach 1948-90 nazwę Jedności Robotniczej. W 1951 do uczelni dołączono prywatną Szkołę Inżynierską Wawelberga i Rotwanda. W 1957 i w 1968 odbyły się tu wiece studenckie, a w grudniu 1981 zorganizowano strajk okupacyjny.

Wewnątrz przeszklona aula, otoczona wielokondygnacyjnymi arkadami.

Taras z ławeczkami przed gmachem zaproj. prof. Konrad Kucza-Kuczyński, wykładowca uczelni.

Gmach Mechaniki z halą warsztatową i kominem (od ul. Nowowiejskiej). Powstała w 1900-1 wg proj.

Bronisława Brochwicz-Rogoyskiego jako pawilon warsztatów mechanicznych. Po wojnie nie odbudowano hali zachodniej

Gmach Fizyki (w głębi). Powstał w 1900-1 wg proj. Stefana Szyllera. Później dodano obserwatorium astronomiczne.

Gmach Chemii (od ul. Noakowskiego). Powstał w 1900-1 wg proj. Bronisława Brochwicz-Rogoyskiego. Przebudowany w 1966.

Budynek mieszkalny (od ul. Nowowiejskiej). Powstał wg proj. Bronisława Brochwicz-Rogoyskiego. Zrekonstruowany po 1945.

Budynek mieszkalny (od ul. Koszykowej). Powstał wg proj. Bronisława Brochwicz-Rogoyskiego. Zrekonstruowany po 1945.

Gmach Instytutu Aerodynamiki (od ul. Nowowiejskiej). Powstał w 1926 wg proj. Franciszka Lilpopa i Karola Jankowskiego.

Gmach Kreślarni (od ul. Koszykowej). Powstał w 1924 wg proj. Tadeusza Zielińskiego.

Gmach Technologii Chemicznej i Gmach Elektroniki (w głębi od al. Niepodległości). Powstał w 1929 wg proj. Czesława Przybylskiego.

Gmach Wydziału Lotniczego. Powstał po 1945 wg proj. Czesława Duchnowskiego, Jana Klimaszewskiego i Józefa Korszyńskiego.

Popiersie Ignacego Mościckiego. Wykonane przez Stanisława Lewandowskiego w 1934.

Data nadania nazwy: rok 1902. 1948.11.15-1990.10.29 nazywał się Jedności Robotniczej.
